

Uusi kolumnistimme kertoo olevansa ”keski-ikäinen täti-ihminen Nokialta, Uusi-Mattilan tilalta. Kasvatan ja jalostan Simmental-karjaa tavoitteilla: 50-400-700, sujuvuus, lihakuus ja mielenterveys.” Veera vuorottelee kolumnistina Mikko Sippolan kanssa.

Monta tapaa laiduntaa



L Aidunnus on kuin reppureissu, seikkailu, johon haluaa nuorena ja tarmokkaana lähteä. Keski-ikäisenä valitsee perheelleen mieluummin All Inclusive-paketin, johon kuuluu puhtaat hiekkaparret ilman kärpäsiä tai muita luonnon eläimiä. Ei kivenkoloja, ojia ja mutaa, johon voi juuttua ja rikkoa jalkansa. Ei susia ja ilveksiä, jotka rikkovat muutakin kuin jalan!

Hienoinen tuulenvire, joka pitää ajatukset raikkaina. Tilava tarha vasikoiden temmeltää. Koko ajan rehua ja vettä saatuvilla ilman, että kesän kuumimpina päivinä tarvitsee vaeltaa kauas juottopaikalle. Ehjät teräsaidat, jolloin ei tarvitse pelätä, että vasikat eksyvät, sotkeutuvat lankoihin tai joutuvat muuhun pulaan. Kivennäiset saatuvilla vanhassa tutussa paikassa. Sateella katto pään päällä, samoin polttavalla helteellä ihana varjo. Service toimii, voi vain löhöillä omassa parressaan ja nauttia kesän parhaista puolista. Kukin tyylillään, mutta meillä ollaan ihanasti keski-ikäisiä – niin lehmät kuin hoitajat.

TOTTAHAN TOKI LAIDUNNUKSEEN liittyy paljon hyviä puolia ja se on kustannustehokas tapa ruokkia eläimiä. Nykyaikaiset aitausmateriaalit ovat niin luotettavia, että ei tarvitse alvariinsa hakea karjaa pois naapurin perunamaasta. Yksi miinuspuoli ovat sisäloiset, jotka pesiytyvät erityisen helposti nuoriin eläimiin, jos laidunnetaan samoilla lohkoilla useita vuosia. Loishäätö on oma työvaiheensa – eikä ihan edullinen. Ja siitä tulee luomutiloille lääkitysmarkkintä, eikö?

Keinosiementävällä emolehmätilalla siemenyksäusi ja laidunkausi osuvat pahasti päällekkäin ja niiden yhtäaikainen, menestykseläs hoitaminen on koko lailla haastavaa! Raskaiden rotujen vasikat tarvitsevat lisäruokintaa kesäl-

lä, jotta niiden kasvupotentiaali tulee käyttöön. Tämä kaikki pitää toteuttaa lähes olemattomalla työmäärällä, koska emolehmätuotannossa kate on niin heikko.

JUHANNUSAATTOJEN LAIDUNNUKSESTA NAAPURIN

puutarhassa on luovuttu, mutta uutena jännitysmomenttina elämään on astunut uuden vuoden ilotulituksesta seuraava jännitysnäytelmä. Vanhempi lehmähallimme on puuseinillä varustettu, sen asukkeja rakettien loimotus ja pauke ei merkittävästi häiritse. Uusi puoli sen sijaan on avointa tilaa moneen suuntaan. Siihen kuuluu ja näkyy koko kylän rytinä, pauke ja ujellus.

Valojen välkettä tasaamme sytyttämällä hallin kaikki valot päälle. Pauketta peitämme jättämällä traktorin tai muun koneen käymään ruokintapöydälle. Hyvänä siedätyshoitona eläimille on toiminut rakennusaikainen työmaameteli sekä paikallisen metsästysseuran paukuttelu hallin nurkissa haittaeläinten karkottamiseksi. Aika rauhallista eläintiloissa on jo nykyään vuoden vaihtumisen hetkellä, mutta ei kuitenkaan itse viitsi vihellyttää noitapillejä ihan eläinhallin kulmalla. Ammatin varjopuolia.

LÄHES JOKAINEN NAUTATILALLINEN

on joskus kokenut sen aamun, kun karjasuoja näyttää enemmän polttopuuvarastolta kuin eläintilalta. Sontaisia parrun pätkiä sojottaa siellä sun täällä, työvälineet ovat hautautuneena siihen itseensä. Vauhdilla on lähdetty, mutta yhtään eläintä ei näy missään. Juuri se aamu, kun työt piti tehdä nopeasti ja lähteä tärkeään tapaamiseen. Eläkeläiset, sukulaiset, ystävät ja kylänmiehet koolle ja tuuleen, tuiskuun ja vesisateeseen seuraamaan kuraisia jälkiä ja houkuttelemaan sonnilaumaa kotia kohden. Toivoen, että eivät ehtineet isolle tielle asti.

Rauhallista Uutta Vuotta ja Karjaonnea Vuodelle 2024! •